

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

P-129_5064_133

Broj: Rev-1136/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja, Slavka Pavkovića člana vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Branka Medančića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MOKO TOURS d.o.o. u stečaju, Senj, Ante Starčevića 9, kojeg zastupa stečajni upravitelj Marko Zagorac, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB:66486182714, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Crikvenici, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Rijeci br. GŽ-2366/15-2 od 31. siječnja 2018., kojom je djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Crikvenici br. P-17/11 od 26. ožujka 2015., u sjednici održanoj 23. travnja 2024.,

presudio je:

Revizija tužitelja odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvoga stupnja naloženo je tuženici isplatiti tužitelju na ime naknade materijalne štete iznos od 2.495.145,80 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama kako je navedeno u izreci presude suda prvog stupnja, kao i trošak parničnog postupka u iznosu od 400.141,31 kuna (toč. I.). Odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo da mu tuženica vrati plaćenu koncesijsku naknadu iznos od 384.472,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama (toč. II.).

2. Presudom suda drugog stupnja prihvaćena je žalba tuženice te je preinačena presuda suda prvog stupnja u toč. I. izreke na način da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se tuženicu obveže da mu naknadi štetu u iznosu od 2.495.145,80 kuna sa zakonskim zateznim kamatama, kao i troškove parničnog

postupka, te je naloženo tužitelju nadoknaditi tuženici troškove parničnog postupka u iznosu od 283.695,00 kuna, dok je preostali zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka odbijen.

3. Protiv presude suda drugoga stupnja tužitelj je pravodobno podnio reviziju prema čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP), zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže prihvatiti reviziju, pobijanu odluku preinačiti, podredno istu ukinuti i predmet vratiti na ponovni postupak.

4. Odgovor na reviziju nije podnesen.

5. Revizija tužitelja nije osnovana.

6. U smislu odredbe čl. 392.a st. 1. ZPP revizijski sud, u slučaju kada je podnesena revizija iz čl. 382. st. 1. ZPP, ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

7. U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

- da je Ured za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Grad Senj, građevinska inspekcija donijelo 3. ožujka 1999. rješenje kojim se investitoru, ovdje tužitelju, naređuje da ukloni građevinu, u naravi „Snack bar Moko“ sagrađenu na kat. čest. 731 k.o. Senj,

- da je protiv navedenog rješenja tužitelj podnio žalbu te je Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja rješenjem od 7. svibnja 1999. žalbu odbilo kao neosnovanu,

- da je prvostupanjsko upravno tijelo donijelo zaključak od 25. ožujka 1999. kojim je utvrđeno da je rješenje od 3. ožujka 1999., kojim je investitoru naređeno uklanjanje građevine postalo izvršno 21. ožujka 1999., te je u toč. 2. odlučeno da je investitor dužan do 10. travnja 1999. ukloniti opisanu građevinu, a ako to ne učini, uklanjanje će se izvršiti putem druge osobe,

- da je Uprava za inspekcijske poslove, Sektor inspekcijskog nadzora, Odjel inspekcijskog nadzora, Područna jedinica u Gospiću uklonila navedeni objekt u razdoblju od 1. prosinca 2006. do 8. prosinca 2006.,

- da je tužitelj u odnosu na predmetni objekt imao zaključen Ugovor o koncesiji br. 14/04 za obavljanje ugostiteljske djelatnosti na lučkom području s Lučkom upravom Senj, pri čemu je koncesija dana na vrijeme jedne kalendarske godine s početkom primjene od 1999. pa do 2004., pri čemu ovlaštenik koncesije plaća naknadu za koncesiju u iznosu od 68.852,50 kuna,

- da Lučka uprava Senj s tužiteljem nije produžila Ugovor o koncesiji za 2005., te da je pokrenula kazneni i prekršajni postupak protiv tvrtke Moko-Tours radi izgradnje objekta na pomorskom dobru, bez potrebnih dokumenata,

- da je tužitelj po vlasniku Milanu Šojatu zaključio Ugovor o kupoprodaji predmetnog objekta s ugostiteljskim poduzećem „Jadran“ Gospić 29. svibnja 1991. za cijenu od 400.000,00 dinara,

- da je na navedeni kupoprodajni ugovor plaćen porez na promet nekretnina u iznosu od 217.500,00 HRD,

- da je tužitelj kod suda prvog stupnja vodio parnični postupak u predmetu broj P-43/09 protiv Grada Senja, uz sudjelovanje umješaka Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave u odnosu na nekretninu k.č.br. 387/2 iz zk.ul. br. 551 k.o. Grad Senj, na kojoj nekretnini je sagrađen predmetni ugostiteljski objekt Snack bar u Senju, na trajektnom pristaništu rive,

- da je u navedenom predmetu donesena presuda 25. svibnja 2011. kojom je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti, te je ista potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci br. GŽ-5261/11 od 3. rujna 2014.,

- da iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke proizlazi da je vrijednost predmetne nekretnine u vrijeme uklanjanja iznosila 2.248.529,02 kuna, dok je vrijednost pokretnog inventara i opreme iznosila 246.616,78 kuna.

8. Na temelju navedenih utvrđenja prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev na ime naknade materijalne štete na temelju odredbe čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine" broj 190/03 - dalje: ZSDU), te čl. 1045., čl. 1046. i čl. 1062. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO), ocijenivši da je predmetna građevina uklonjena izvan roka za izvršenje propisanog odredbom čl. 270. st. 7. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91 - dalje: ZUP), radi čega je na strani tužitelja nastupila šteta zbog nezakonitog postupanja upravnog tijela koje je provelo izvršenje. U odnosu na tužbeni zahtjev koji se odnosi na povrat koncesijske naknade prvostupanjski sud je odbio isti ocjenjujući da ne postoji osnova kojom bi se uplaćeni iznosi imali vratiti, obzirom nije došlo do raskida ugovora o koncesiji u razdoblju od 1999. do 2004.

9. Odlučujući povodom žalbe tuženice drugostupanjski sud preinačio je prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je prihvaćen tužbeni zahtjev ocjenjujući da se rok od pet godina iz čl. 270. st. 7. ZUP odnosi na rok za donošenje zaključka o izvršenju, a ne na rok za provođenje izvršenja. Nadalje drugostupanjski sud ocjenjuje da je tužitelj bio investitor koji je bespravno sagrađio građevinu, koja je od strane nadležnog upravnog tijela uklonjena na temelju konačnih i pravomoćnih odluka upravnih tijela, što isključuje postojanje odgovornosti tuženice obzirom u provedbi izvršenja nije bilo štetne radnje, niti je postojala uzročna veza niti protupravnost radi čega upravna tijela nisu postupala nezakonito i nepravilno.

10. Suprotno navodima revizije tužitelja sud drugoga stupnja nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, budući da pobijana presuda nema nedostataka uslijed kojih se ne bi mogla ispitati, razlozi pobijane presude su jasni i razumljivi, te ne postoji proturječnost između izreke i obrazloženja pobijane presude, odnosno isprava koje se nalaze u spisu. Također revizijski sud ocjenjuje da su u obrazloženju pobijane drugostupanjske presude navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji imaju podlogu u utvrđenom činjeničnom stanju.

11. Revident u reviziji osporava pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na utvrđenje je li riječ o bespravno izgrađenom objektu.

12. Takvi navodi tužitelja kojima se drukčije ocjenjuju provedeni dokazi i daju drukčiji zaključci od zaključaka drugostupanjskog suda iznesenih u obrazloženju odluke, predstavljaju činjenične prigovore koji nisu od značaja u ovom postupku, stoga što prema odredbi članka 385. st. 1. ZPP reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

13. Nije osnovan niti revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

14. Sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZUP rješenje doneseno u upravnom postupku izvršuje se pošto postane izvršno, dok sukladno st. 7. nakon isteka roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno ne može se tražiti njegovo izvršenje.

15. O navedenom shvaćanju drugostupanjskog suda vezanom za tumačenje citirane zakonske odredbe revizijski sud je već zauzeo pravo shvaćanje u odluci broj Rev-912/08 od 18. studenog 2009. u kojoj je izraženo stajalište da iz prethodno citirane zakonske odredbe slijedi da se nakon isteka roka od pet godina od dana kada je rješenje postalo izvršno ne može tražiti njegovo izvršenje iz čega slijedi da se u slučaju kad je zaključak o dozvoli izvršenja donesen unutar roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno, isto može provesti.

16. Naime, čl. 207. st. 7. ZUP odnosi se na donošenje zaključka o dozvoli izvršenja rješenja koje je postalo izvršno, a ne na provođenje zaključka o dozvoli izvršenja.

17. Obzirom je u konkretnom slučaju prvostupanjsko upravno tijelo zaključkom od 25. ožujka 1999., osim utvrđenja da je rješenje od 3. ožujka 1999., kojim je investitoru naređeno uklanjanje građevine postalo izvršno 21. ožujka 1999., ujedno donijelo i zaključak o dozvoli izvršenja odlučujući da je investitor dužan do 10. travnja 1999. ukloniti opisanu građevinu, a ukoliko to ne učini, uklanjanje će se izvršiti putem druge osobe, pravilno je isto doneseno unutar propisanog roka od pet godina.

18. Kako za provođenje zaključka o dozvoli izvršenja nije propisan rok, predmetno izvršenje zakonito je provedeno u razdoblju od 1. prosinca 2006. do 8. prosinca 2006.

19. Slijedom navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, to je reviziju tužitelja valjalo odbiti kao neosnovanu, na temelju čl. 393. ZPP.

Zagreb, 23. travanj 2024.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug

Dokument je elektronički potpisan:

Jadranko Jug

Vrijeme potpisivanja:

06-05-2024

12:21:55

DN:

C=HR

O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97-#0C1156415448522D32303539363335323638

OU=Signature

S=Jug

G=Jadranko

CN=Jadranko Jug

Broj zapisa: **9-30866-e965c**

Kontrolni broj: **02b96-78654-e15fb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jadranko Jug, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 20/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Đura Sesse predsjednika vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Moko-Tours d.o.o. u stečaju, OIB: 40756642405 iz Rijeke, A Starčevića 5, koju zastupa stečajni upravitelj Marko Zagorac, OIB: 82182414496 iz Čavla, Draga 14 (kao pravni sljednik iza Moko-Tours d.o.o. OIB: 38121257918 iz Senja, Ante Starčevića 9 kojeg su zastupali punomoćnici - odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vodopija & Matić j.t.d. iz Rijeke) protiv tuženika Grada Senja, OIB: 61106276570 iz Senja, Obala dr. Franje Tuđmana 2, zastupanog po punomoćniku Ivici Begonji, odvjetniku u Rijeci, uz sudjelovanje umješaca Republike Hrvatske zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Crikvenici, Građansko-upravni odjel, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-5261/2011-8 od 3. rujna 2014. kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-43/2009 od 25. svibnja 2011., u sjednici održanoj 19. travnja 2022.,

r i j e š i o j e:

Revizija tužitelja se odbacuje.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"I Odbija se tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužitelj Moko-tours d.o.o. Senj, Ante Starčevića 9, stekao pravo vlasništva i da je bio vlasnik nekretnine označene kao k.č.br. 387/2, upisane u z.k.ul. 551 k.o. Grad Senj do 04. 06. 1998. godine, odnosno do donošenja odluke Vlade RH o određivanju granice pomorskog dobra kojom je predmetna nekretnina proglašena pomorskim dobrom, što je tuženik GRAD SENJ, Stara cesta 2, Senj, kao pravni slijednik "Općenarodne imovine sa organom upravljanja Narodni odbor Grada

Senja" dužan priznati i izdati tužitelju tabularnu ispravu podobnu za upis ovog prava u zemljišnim knjigama, u roku od 15 dana, jer će u protivnom takovu ispravu po pravomoćnosti zamijeniti ova presuda."

II Nalaže se tužitelju da nadoknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 25.525,00 kuna u roku od 15 dana.

III Nalaže se tužitelju da nadoknadi umješaču parnični trošak u iznosu od 9.500,00 kuna, u roku od 15 dana."

2. Presudom suda drugog stupanja suđeno je:

"I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i p o t v r đ u j e presuda Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-43/2009 od 25. svibnja 2011. godine u točki I. izreke, točki II. izreke za iznos od 24.910,00 kn i točki III. izreke.

II. Djelomičnim uvaženjem žalbe tužitelja p r e i n a č u j e se presuda Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P- 43/2009 od 25. svibnja 2011. godine u točki II. izreke za iznos od 615,00 kn i sudi na način da se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u tom dijelu odbija kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka."

3. Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tužitelj pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - proć. tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP). Predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prihvatiti reviziju te preinačiti drugostupanjsku presudu na način da u cijelosti prihvati tužbeni zahtjev ili podrednom ukinuti nižestupanjske presude te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

4. Na reviziju nije odgovoreno.

5. Revizija nije dopuštena.

6. Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP, stranke mogu protiv drugostupanjske presude podnijeti (izvanrednu) reviziju ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s time da u reviziji koju podnosi na temelju odredbe čl. 382. st. 2. ZPP stranaka mora određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela te određeno navesti propise i druge važeće izvore prava koji se na pitanje odnose, kao i izložiti razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

7. Dakle, iz navedenih odredbi proizlazi da je moguće pristupiti ocjeni je li riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (i s tim u vezi dopuštenosti revizije), samo onda kad revizija

sadrži određeno navedeno pravno pitanje, da je riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i da su u reviziji određeno navedeni razlozi zbog kojih revident smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene primijene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. U slučaju da je u reviziji izostao bilo koji od navedenih elemenata nema pretpostavki za razmatranje takve revizije u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

8. U reviziji tužitelj postavlja pitanja koja glase:

"- Da li je predmetna nekretnina u trenutku stjecanja od strane pravnog prednika tužitelja imala status pomorskog dobra ili pake ne.

- Da li tužitelj kao pravni slijednik ima pravo temeljem odredaba Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96 i dr.) dokazivati da bi njegov pravni prednik bio izvanknjižni nositelj bivših prava (prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja) i na taj način dokazati da je stekao pravo vlasništva na utuženoj nekretnini u društvenom vlasništvu. Sve to temeljem čl. 359 do 365 ZV-a.

- Da li tužitelj temeljem čl. 388 st. 2 ZV-a ima pravo dokazivati da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima imaju prosuđivati prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravni učinaka.

- Da li je sporna nekretnina u trenutku stjecanja od strane pravnog prednika tužitelja bila pomorsko dobro, odnosno kakav je status kao zemljište imala te da li je njen status upisa kao pomorskog dobra relevantan tek odlukom Vlade RH od 04. lipnja 1998. godine.

- Da li je sporni objekat na nekretnini koji je izgrađen 1967. godine potpada pod pravnu primjenu paragrafa 417-419 bivšeg Općeg građanskog zakonika (OGZ).".

9. Što se tiče razloga važnosti u smislu st. 3. čl. 382. ZPP revident ukazuje na odluku ovog suda poslovni broj Revt-52/03-2 od 15. travnja 2003., te Rev-1397/84 od 18. prosinca 1984.

10. Odlučujući u dopuštenosti pitanja postavljenih u reviziji tužitelja, ovaj sud je ocijenio da se ona ne mogu smatrati pravnim pitanjima važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP. To iz razloga jer iz sadržaja pitanja i cjelokupnog obrazloženja revizije jasno proizlazi da tužitelj naznačenim pitanjima još jednom izražava nezadovoljstvo pobijanom presudom pokušavajući dovesti u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnost primjene materijalnog prava.

11. Nadalje, uvidom u odluku ovoga suda poslovni broj Revt-52/03-2 od 15. travnja 2003. utvrđeno je da ista nije donesena u činjenično i pravno usporedivoj situaciji. Niti iz odluke poslovni broj Rev-1397/84 od 18. prosinca 1984. na koju se također poziva tužitelj i u vezi koje navodi "Zakon o pomorskom i vodnom dobru, lukama i

pristaništima ("Narodne novine" broj 19/74 i dr.) dopušta mogućnost da na dan njegovog stupanja na snagu (24. svibnja 1974. godine) neke osobe imaju određena vlasnička i druga stvarna prava na pomorskom dobru.", nije moguće zaključiti da je riječ o činjeničnoj i pravnoj usporedivoj situaciji s predmetnim sporom. Utoliko su izostali razlozi važnosti u smislu st. 3. čl. 382. ZPP, pa u svakom slučaju revizija tužitelja ne udovoljava pretpostavkama iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP za dopuštenost izvanredne revizije.

12. Pritom ovaj sud smatra korisnim uputiti na pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske (Odluka broj U-III-3859/2012 od 4. studenoga 2014. objavljenoj u Narodnim novinama broj 146/14) u kojem je, u odnosu na podnošenje izvanredne revizije, navedeno:

"(...) Ustavni sud u tom smislu naglašava kako nije prihvatljivo da se izvanrednom revizijom stranke koriste pokušavajući pred najvišim sudom u zemlji dokazati da su nadležni sudovi u pojedinom konkretnom slučaju pogrešno protumačili ili primijenili pravo, ili povrijedili pravila postupka, ili učinili druge povrede zakona protiv kojih postoji i za koje su namijenjena druga pravna sredstva, ili jednostavno još jednom iskazati svoje nezadovoljstvo pravomoćnim ishodom sudskog postupka, sve pod plaštom brige za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana. Ponašanje stranaka u parničnim postupcima mora biti odgovorno, uz strogo poštovanje svrhe i smisla zakonom priznatih pravnih sredstava zaštite."

13. Zbog svega navedenog, valjalo je reviziju tužitelja protiv drugostupanjske presude odbaciti kao nedopuštenu, te odlučiti kao u izreci ovog rješenja (primjenom odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP).

Zagreb, 19. travnja 2022.

Predsjednik vijeća:
Đuro Sessa

Dokument je elektronički potpisan:
ĐURO SESSA

Vrijeme potpisivanja:
17-05-2022
13:02:43

DN:
C=HR
O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D485232303539363335323538
L=ZAGREB
S=SESSA
G=ĐURO
CN=ĐURO SESSA
SN=HR95577886233.1.34

Broj zapisa: **eb30a-bfe4e**

Kontrolni broj: **05868-cdaf0-84def**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ĐURO SESSA, L=ZAGREB, C=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Vrhovni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

